

Føje kan rette Bebrejdelser mod Banerne, saa er der ikke Grundlag for en Sigtelse for Bedrageri eller Dokumentfalsk. Til Sigtelse for Bedrageri kræves, at nogen ved retsstridig af fremkalde, bestyrke eller udnytte en Vildfarelse bestemmer en anden til en Handling eller en Undladelse. Det er ikke bevist, at Banernes Tjenestemænd ved Kontraktens Underskrift i 1924 var vidende om, at den da foreliggende Plan var uoverensstemmende med den, paa Grundlag af hvilken Jacobsen havde besluttet sig til at leje. Derimod foreligger der den Fejltagelse — og det er uheldigt —, at Jacobsen ikke blev gjort udtrykkeligt bekendt med, at der forelaa en ny Plan, saaledes at han selv kunde have undersøgt Forholdene dengang. At Banerne, efter at man havde opdaget Fejlen i Marken, lige indtil 1927 nægtede Erstatning, betragter jeg ogsaa som uheldigt, urigtigt, men det har ikke noget med Bedrageri at gøre. De paagældende Tjenestemænd nægtede Erstatning med den Motivering, at der ikke saas at foreligge Erstatningspligt, og lige saa lidt som de i deres Argumentation herfor kan siges at have brugt bevist urigtige Paastande, lige saa lidt kan det hævdes, at de ved deres Argumentation har bestemt Jacobsen til nogen Art af Handling eller Undladelse.«

Ministeren tilføjede, at Departementschef i Justitsministeriet Aage Svendsen efter Anmodning af Ministeren for offentlige Arbejder og med Justitsministerens fulde Tilslutning havde undersøgt sammen med Generaldirektør Knutzen og Fabrikant Jacobsen, hvorvidt der, naar der ikke kunde være Tale om kriminel Tiltale, ud fra Billighedshensyn maatte kunne opnaas Enighed om at bringe Forholdet mellem Jacobsen og Statsbanerne ud af Verden, men at disse Forhandlinger ikke havde ført til noget Resultat.

Sluttelig pegede Ministeren paa, at hvis man nærrede den Opfattelse, at Injuriedommen af 1932 indeholdt saadanne Oplysninger, at Grundlaget for Højesteretsdommen i den civile Sag fra 1929 derved var blevet ændret, var der en Mulighed for ved Henvendelse til Højesteret at faa Tilladelse til Sagens Genoptagelse ved denne Ret. Fabrikant Jacobsen havde imidlertid ikke ønsket at prøve den Vej, og Ministeren turde heller ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt en saadan Henvendelse til Højesteret vilde føre til et for Jacobsen gunstigt Resultat.

Ministeren for offentlige Arbejder henviste med Hensyn til Sagens Forhistorie til Justitsministerens Redegørelse. Det kunde ikke bestrides, at der for mange Aar siden var begaaet Fejl fra Statsbanernes Side i denne Sag, og det var urigtigt, at man ikke, da Fejlen var konstateret, omgaaende traf Aftale med Jacobsen om Erstatning for Ulemper og Udgifter i den